

Hervormingsconcert Rijssen

Om 16:40 stond de bus klaar en konden we instijgen even later vertrokken we, iets verderop troffen we nog wat verstekelingen aan die aan boord stapten waarna we goed 17.00 uur Nunspeet uitreden.

Uiteraard ontkwamen wij ook niet aan het leed, dat file heet. Helaas gaf men Salvatori niet ruim baan, om door te mogen gaan en moesten ook wij gewoon achteraan sluiten. Het was gelukkig allemaal minuten werk en verliep de rest van de reis vrij vlot.

Goed 18.15 waren we er en konden we nog even genieten van het inzingen van het collega koor, die aan het inzingen waren. Het klonk nu al mooi!

Iets over half 7 mochten ook wij het podium betreden en konden wij even oefenen. Om heel eerlijk te zijn, ik was niet heel positief, maar goed, dat gebeurt wel vaker. Ik dacht maar zo, het kan altijd beter! We hadden nog geen koffie op, dus daar zal het dan wel aan liggen.

Uiteraard stond er ook hier in Rijssen weer een lekker bakkie koffie klaar, met een overheerlijke (Twentse?) stroopwafel.

Ondertussen stroomde het publiek binnen, hier en daar troffen leden bekenden aan. Iets wat ik altijd wel leuk vind, bijzonder dat er overal altijd wel bekenden van leden wonen. Hoe klein is de wereld dan ook.

En toen was het iets voor half 8, het opstellen, altijd weer een happening. Wie staat waar, waarom en wanneer. Er wordt hier en daar wat geduwd, geschoven en geruild, maar uiteindelijk staat iedereen dan toch. Respect voor de koormeester die het geheel dan toch weer in gareel krijgt en als geheel op het podium.

Wij schoven eerst de banken in, en Cantica startte met het Dank sei Dir, Herr. Deden ze mooi hoor, als dat van ons ook zo mooi klinkt met Parlando, teken ik er voor!

Daarna kwam de opening. Ouderling Karels las een stuk uit Psalm 119 en vertelde iets over Maarten Luther en zijn reformatie. Ik bleef een beetje hangen in het eerste stuk. Dat moet wat geweest zijn, een blikseminslag,

De kerk waarin we zongen.

dicht bij je, dat je de dood voor ogen ziet. Ik heb altijd respect gehad voor de belofte die hij deed, dat hij monnik zou worden. Maar nog meer respect dat hij die belofte nagekomen is. Hoeveel mensen zouden, na een goede afloop, die belofte zich niet eens meer herinneren na verloop van tijd.

Ik moest trouwens nog wel even lachen om de tekstkeuze uit psalm 119: 36: Neig mijn hart tot Uw getuigenissen, en niet tot gierigheid. Ben benieuwd of dat ook in de collecte tot uiting gekomen is.

Na de samenzang waren wij. We begonnen met Pie Jesu, wat klonk dat, mijns inziens fantastisch, heerlijk, we hadden de koffie op, het was te horen. Echt des Salvatori's weer. Vervolgens kwam Een vaste burcht aan bod, HET Lutherlied. Het oordeel laat ik maar aan de luisteraars over, ik was niet helemaal overtuigd, maar goed, wie ben ik. Vaste Rots van mijn behoud daarentegen, man, ik had gewoon kippenvel. Is het niet om de uitvoering, dan wel om de tekst.

Die laatste regel van dat lied, Rots der eeuwen, in Uw schoot, berg mijn ziele voor den dood.

Onze voorzitter noemt de quote van Augustines wel eens, Zingen is 2x bidden.

Nou, in zo'n geval.....

Tot slot van het blokje zongen we Santo, mooi lied, moeten we vaker zingen!

Toen mocht Rijssen zingen. Ook zij hadden een blokje van 4 nummers. 2 nummers sprongen er voor mij uit, Psalm 100, waarbij ze een kwartetje van 4 dames hadden die prachtig een hoge sopraansolo zongen, een

prachtig stuk, ook het motet van psalm 71 sprong er uit, wat een fantastische bewerking is dat. Bassen en tenoren komen goed tot hun recht in dit koor, is wel eens anders bij gemengde koren, maar nu waren ze goed aanwezig. Goed verstaanbaar koor, mooie duidelijke klanken. Hier kunnen we wel eens vaker mee zingen.

Vervolgens mochten wij weer los, Alzo lief, Psalm 121, Prijs, mijn ziel en Soli Deo Gloria. Volgens mij ging het wel lekker, Soli Deo Gloria, bewerking van Jorrit (en) (E)woud(t) (Gosker).

Prachtig hervormingslied, mooie afsluiting voor ons. Ik denk dat we zo ook wel op de avond terug mogen kijken, Soli Deo Gloria. Na de afsluiting, waarin de ouderling bedankte, maar ook God dankte voor deze avond, ging elks zijns weegs.

Uiteraard werden we in de bus weer voorzien van een natje en een droogje. Ik hoorde nog iets roepen dat er volgende keer ballen gehakt zijn. Ik stel dus voor om in het vervolg ieder concert buiten Nunspeet met de bus te gaan, eerstvolgende keer is Elburg dacht ik.....

Ik vond het een mooie avond, we mochten weer evangeliseren, was het niet voor een ander, dan wel voor onszelf. En niet om onze eer, maar om Zijn Naam groot te maken.

Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen;
Men loov' Hem vroeg en spâ;
De wereld hoor', en volg' mijn zangen,
Met Amen, Amen na.